

SABATS: DĀVANA NO ĒDENES

SABATA PĒCPUSDIENAI

NEDEĻAS PĒTĪJUMIEM:

1. Moz. 2:1-3, Ebr. 4:3, 4; 5. Moz. 5:12-15, Ec. 20:12, Marka 2:27, 28; 2. Pēt. 3:3-7.

ATMIŅAS PANTS:

„Jo Cilvēka Dēls ir kungs arī pār sabatu.” (Mat. 12:8).

Šestās dienas beigās radīšana bija pabeigta (1. Moz. 2:1, 2). Zeme bija izveidota par apdzīvojamu vietu, un tā bija piepildīta ar dzīvjiem radījumiem. Ādams un Ieva bija radīti pēc paša Dieva līdzības un viņiem bija iedots skaists, labi apgādāts dārzs, kur dzīvot. Viņi bija noslēguši pirmo laulību un nodibinājuši pirmās mājas. Dievs bija apmierināts ar to, ko Viņš bija radījis. Tomēr šai paradīzei tika pievienots vēl kaut kas – septītās dienas sabats (skat. 1. Moz. 2:1-3).

1. Moz. 2. nodaļa atspēko vispārējo uzskatu, ka septītā diena ir „jūdu sabats”. Kāpēc? Tāpēc ka Dievs „svētīja septīto dienu un darīja to svētu” jau Ēdenē, pirms grēkā krišanas un noteikti pirms jūdu nācījas izcelšanās.

Bez tam, sabats ir pieminēts visas cilvēces (nevis tikai jūdu) radīšanai, tāpēc visai cilvēcei vajadzētu baudīt sabata dienas svētības.

Šajā nedēļā mēs aplūkosim Bībeles mācību par šo dāvanu no Ēdenes.

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 16. martā!

RADIŠANA UN SEPTĪTĀS DIENAS SABATS

2. Moz. 20:8-11 ceturtais bauslis tieša veidā atsaucas uz radišanas nedēļu. Tas ir svarīgi, jo norāda uz Ēdeni, uz pasauli bez grēka, kas bija pilnīga un iznāca svaiga no Radītāja rokas. „Sabats nav iecelts no jauna, bet tas ir izveidots pie radišanas. To ir jāatceras un jāievēro kā Radītāja darba pieminēklis.” Elena Vaita „Sentēvi un pravieši”, 307. lpp.

Izlasi 1. Moz. 2:1-3. Kā septītās dienas sabats tiešā veidā ir saistīts ar pašu radišanu? Kā šie panti palīdz mums uzsvērt domu, ka Dievs patiešām radīja mūsu pasauli sešās dienās, nevis garos laikmetos, uz ko uzstāj teistiskā evolūcija? _____

Šajos trīs pantos ir vērts atzīmēt, ka septītā diena ir pieminēta piecas reizes: trijās no piecām reizēm tā ir nosaukta par „septīto dienu” un divreiz uz to attiecas vietniekvārds „tā”. Šajos pantos mēs neesam atstāti neskaidrībā ne par dienu, ne arī par to, uz ko tā attiecas un ka pirms sešām radišanas dienām ir septītā.

Izlasi Ebr. 4:3, 4. Uz kādu notikumu ebreju vēstules autors norāda diskusijā par atpūtu un kāpēc tas ir svarīgi? _____

Ši ir skaidra Jaunās Derības atsauksme uz 1. Mozus grāmatas radišanas stāstu, un tas nodrošina papildus pierādījumus vēsturiskajai patiesībai par radišanu sešās dienās, kurām sekoja atpūtas diena.

Daudzi mūsdienās iebilst pret uzskatu, ka radišana ir notikusi sešās dienās. Daudzi pieprasa zinātniskus pierādījumus tam, ka tā ir patiesība. Bet zinātne pati ir pilna ar daudz neparedzamā, neskaidrā un pieņemtā. Bez tam, kā radišanu sešās burtiskās dienas būtu iespējams pierādīt?

Dievs „nav atņēmis iespēju šaubīties. Ticībai ir jābalstās uz liecībām, nevis uz demonstrējumiem. Tiem, kas grib šaubīties, ir iespēja to darīt, bet tie, kas ilgojas uzzināt patiesību, atradīs pietiekami daudz iemeslu ticībai.” Elena Vaita „Audzināšana”, 169. lpp. Kāds ir pamatojums tavai ticībai? Kāpēc tas pārspēj visus iemeslus šaubīties? _____

SABATA ATPŪTAS DAUDZPUSĪGĀ NOZĪME

Izlasi 5. Moz. 5:12-15. Kā uzsvars sabata bauslī šeit atšķiras no 2. Moz. 20:8-11? _____

Šeit Mozus atgādina izraēliešiem, ka viņiem vajadzētu ievērot sabatu, un viņš apliecina, ka viņiem vajadzētu to darīt tāpēc, ka Dievs viņus ir atbrīvojis no Ēģiptes. Panti neko nesaka par sešām radišanas dienām vai par to, ka sabats ir bijis Dieva atpūtas diena. Toties tie uzsver glābšanu, atbrīvošanu, pestīšanu – šajā gadījumā no Ēģiptes, kas simbolizē patieso pestīšanu Jēzū (skat. 1. Kor. 10:1-3).

Citiem vārdiem sakot, starp šiem pantiem nav konflikta, nav attaisnojuma centieniem izmantot vienu rindkopu, lai noliegtu kādas citas rindkopas patiesību. Mozus rādīja ļaudīm, ka viņi pieder Kungam, pirmkārt, radišanas dēļ un tad arī pestīšanas dēļ.

Izlasi Ec. 20:12 un 2. Moz. 31:13. Kāds vēl ir iemesls sabata ievērošanai? _____

Panti, kas piemin svētdarīšanu, atgādina mums, ka tikai Dievs var darīt mūs svētus. Tikai Radītājs var radīt mūsos jaunu sirdi.

Padomā, kādi ir trīs iemesli sabata ievērošanai un kā tie ir saistīti. Mēs ievērojam sabatu septītajā dienā, jo atzīstam faktu, ka Dievs ir radījis sešas dienas un atpūties septītajā. Mēs ievērojam sabatu septītajā dienā ar tāpēc, ka Dievs ir tas, kurš mūs ir atpestījis, kurš ir izglābis mūs Kristū. Un Viņš ir arī Tas, kurš mūs darījis svētus. Arī tas var notikt, tikai pateicoties Dieva radošajam spēkam (skat. Ps. 51:10, 2. Kor. 5:17).

Tāpēc teorijas, kas noliedz radišanu sešas dienas, sliecas mazināt Dieva žēlastību un palielināt mūsu pašu pūles būt pietiekami labiem, lai tiktu glābti. Radišanas stāsts atgādina mūsu pilnīgo atkarību no žēlastības un no Kristus aizvietojošā upura mūsu vietā.

Pārdomā faktu, ka mēs esam tikpat atkarīgi no Dieva pestīšanas, cik eksistēšanas jautājumā (galu galā, cik liela bija tava teikšana piedzimstot?). Kā sabats var palīdzēt mums labāk saprast pilnīgo atkarību no Dieva žēlastības visā dzīvē? Kā šim zināšanām vajadzētu ietekmēt mūsu dzīvesveidu? _____

SABATS UN JĒZUS

Izlasi Marka 2:27. Kādu svarīgu patiesību par sabatu Jēzus šeit atklāj? Kā mēs varam paņemt šo principu un attiecināt to uz mūsu personīgo sabata pieredzi? _____

Jēzus un Viņa mācekļi tikko bija gājuši pāri labības laukam, un mācekļi izsalkuši bija uzlasijuši dažas vārpas un tās apēduši. Problēma nebija ar labības uzlasišanu, ejot pāri laukam, jo sabiedrības likumi to pieļāva. Pārtika ir nepieciešama, un tas bija pilnībā pieņemami, ka mācekļi remdēja izsalkumu, ēdot to, ko bija atraduši pa ceļam. Problēma bija tā, ka reliģiskie vadītāji uzskatīja paši savus noteikumus sabata ievērošanā par svarīgākiem nekā cilvēka vajadzības. Tas bija pastāvīgs cīņās jautājums starp Kristu un farizejiem. Jēzus atbilde norādīja, ka viņu prioritātes ir nepareizas. Sabatam vajadzētu būt dienai, kas svētī cilvēku, un to nevajadzētu izmantot kā attaisnojumu ciešanu paildzināšanai.

Ko vēl Jēzus darīja sabatā, neskatoties uz cīņu, ko tas izraisīja? Skat. Mat. 12:9-13, Lūk. 13:10-17, Jāņa 5:1-17. _____

Nevienā strīdā par sabatu, par ko ziņots evaņģēlijos, neparādās jautājums par sabata spēkā esamību. Jautājums drīzāk bija par to, kā vajadzētu ievērot septīto dienu, nevis vai to vajadzētu atcelt vai aizstāt ar kaut ko citu.

Jēzus piemērs parāda ne tikai to, ka sabats ir diena, ko vajadzētu ievērot, bet arī kā to ievērot. Un viena lieta, ko mēs skaidri varam redzēt Viņa paraugā, ir tas, ka darbs, kas darīts sabatā, lai palīdzētu atvieglot cilvēku ciešanas, nav sabata pārkāpšana. Tieši pretēji, Viņa piemērs parāda, ka sabata ievērošana tieši nozīmē darīt labu citiem.

Kā tava sabata ievērošana varētu labāk atspoguļot principus, kas redzami mums atstātajā Jēzus paraugā? _____

SABATS UN PĒDĒJĀS DIENAS

Izlasi 2. Pēt. 3:3-7. Salīdzini pēdējo dienu zobgaļu aprakstu ar mūsdienu sabiedrību. Ko zobgaļi noliedz un kāpēc? _____

Zobgaļi apgalvo, ka dabā viss turpinās bez jebkādiem pārtraukumiem – šo apgalvojumu zinātnieku aprindās dēvē par „uniformitariānismu”. Tas ir tas pats, kas noliegt brīnumu iespējamību. Šis apgalvojums tiek izmantots, lai noliegtu to, ka Kungs nāks tā, kā Viņš ir apsolījis.

Ievēro, kā Pēteris saista viņu noliedzozo attieksmi pret Jēzus otro nākšanu ar radišanas ziņojuma (tai skaitā plūdu) noliegšanu. Viena noliegšana vada pie citas noliegšanas!

Izlasi Atkl. 14:6, 7. Zobgaļu šaubu un paļāšanas vidū, kāda vēsts tiks pasludināta ar Debesu spēku? _____

Zobgaļiem nav taisnības. Tiesa nāk, un mēs esam aicināti pielūgt To, kas „radija debesis un zemi, jūru un ūdens avotus” un visu pārējo. Tā ir radišanas valoda. Pants netieši norāda uz 2. Moz. 20:11 un izceļ sabata un radišanas nozīmi gala laikā. Tā kā sabats simbolizē Bībeles radišanas un pestīšanas stāstu, radišanas atmešana vada pie septītās dienas sabata atmešanas un pie cilvēka iecelta aizvietoējuma izgudrošanas. Rezultātā, kā norādīts Atkl. 14:8-10, ir garīgi ārlaulības sakari un atdalīšanās no Dieva.

Dievs aicina savus ļaudis pielūgt Viņu kā Radītāju, un nekur Bībelē mēs neatrodam neko, kas norādītu tik pilnīgi uz Viņu kā uz Radītāju kā septītā diena. Tāpēc nav brīnums, ka mēs redzam sabatu, Dieva kā Radītāja zīmogu, kā galveno jautājumu pēdējās dienās.

Padomā par to: kā burtisku sešu dienu atmešana vājina septītās dienas sabata svarīgumu? Un, ja mūsu izpratne par septītās dienas sabatu ir vājināta, kāpēc to ievērot, kad sāksies vajāšanas? _____

SABATA PSALMS

Izlasi Ps. 92. Ko tas mums stāsta, vismaz daļēji, par to, kādam vajadzētu būt sabata ievērošanas piedzīvojumam? Kāpēc, domājot par Kungu, mums vajadzētu izteikt tādu prieku, kāds ir izteikts šajā psalmā? _____

Skaidri redzams, ka dziesminieks pazina Kungu, zināja, kāds Viņš ir, zināja, ko Kungs bija izdarījis un ko Viņš kādu dienu darīs. Un šo iemeslu dēļ viņš izsaka prieku.

Aplūko arī to, cik bagātīgas tēmas ir izteiktas šajā „sabata dziesmā”.

Pirmkārt un galvenokārt, tajā ir izteikta slava un pateicība Dievam par Viņa mīlošo laipnību un uzticību. Bez tam, jebkura sabata dziesma, protams, iekļautu Dieva kā Radītāja atzīšanu, ko mēs arī šeit ieraugām.

Pievērs uzmanību arī tiesas tēmai šajā dziesmā. Bībelē Dieva tiesa nenotiek tikai pret ļaunajiem, bet arī taisno labā (skat. Dan. 7:20-28). Šie divi tiesas aspekti ir atklāti arī šajā dziesmā. Pat ja mēs neredzam šos apsolījumus piepildāmos tagad, mums ir apsolījums, ka tiesa visbeidzot notiks laiku galā, kad Dievs radīs visu jaunu (Atkl. 21:5).

Ja mēs no šī psalma nevaram iegūt neko citu, tad vismaz vajadzētu redzēt, ka sabats, lai arī svēts, ir laiks, kad priecāties Kungā, priecāties Viņā un visā, ko Viņš ir darījis mūsu labā un ko Viņš ir apsolījis darīt. Visa dziesmas noskaņa izsaka slavu, prieku un laimi, nevis tāpēc, ka dziesminieks kaut ko būtu darījis, bet tikai visa tā dēļ, ko Kungs ir darījis un ko Viņš ir apsolījis darīt.

Kāda dāvana mums ir iedota! Viena septītā daļa no savas dzīves katru nedēļu ir jānošķir atpūtai un, esot brīviem no laicīgās eksistences spriedzes un darīšanām, spējai priecāties par tiem darbiem, ko Kungs mūsu dēļ ir darījis.

Kā tu vari iemācīties priecāties sabatā, kā to šajā dziesmā dara dziesminieks? Ja tev nav šāda piedzīvojuma, tad kāpēc? _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

„Dievs radīja cilvēku pēc savas līdzības. Te nav nekāda noslēpuma, nav nekāda pamata pieņemt, ka cilvēks radies, pateicoties lēnai attīstībai no zemākām formām, no dzīvniekiem vai no augu valsts. Tādas mācības noniecina lielo Radītāja darbu, piemērojot to cilvēku šaurajiem priekšstatiem. Cilvēki tik ļoti kāro noliegt Dievu kā pasaules Valdnieku, ka ir pat gatavi pazemot paši sevi un atņemt cilvēkam tā izcelsmes cieņu. Viņam, kas pār mums izpletis zvaigznēm nosētās debesis un radījis krāšņām puķēm klātos laukus, kas zemi un debesis piepildījis ar sava spēka brīnumiem, pietika spēka radīt būtņi, kas ir to roku cienīga, kuras tai deva dzīvību un ielika par valdnieku jaunajā, skaistajā pasaulē.

Cilvēku ciltsraksts, kā mums to ziņo dievišķā iedvesma, nenorāda uz attīstību no mikroorganismiem, moluskiem vai četrkājainiem dzīvniekiem, bet gan tieši uz lielo Radītāju.” Elena Vaita „Sentēvi un pravieši”, 45. lpp.

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Kāpēc attiecība starp sabatu un radīšanu pēdējās dienās ir tik nozīmīga? Kā šī patiesība ir izteikta Atkl. 14:6, 7? Pārdomājot to, aplūko vēlreiz jautājumu trešdienas tēmas beigās!

2. Ap to pašu laiku, kad Čārlzs Darvins sāka izplatīt evolūcijas teoriju, Dievs izsauca esamībā draudzi, kas paaugstināja septītās dienas sabatu kā atšķirīgo ticības apliecībā. Vēl vairāk, Dievs izsauca draudzi, lai pasludinātu triju eņģeļu vēsti no Atkl. 14. nodaļas, kas aicina mūs īpaša veidā pielūgt To, kas radījis debesis un zemi. Vai gan varētu būt vēl traģiskāka un dziļāka atkrišana no ticības par šo – būt šīs draudzes loceklim, bet atbalstīt evolūcijas teoriju?

3. Pēdējos gados zinātne ir atklājusi tādu dzīves komplicētību, kas samulsina prātu. Čārlzam Darvinam nebija nekādas informācijas par to, cik komplicēta patiesība ir pat tā saucamā „vienkāršā” šūna. Mēs zinām, ka pat „visvienkāršākās” šūnas ir komplicētākas un sarežģītākas nekā Darvins spēja iedomāties.

Kāda ironija! Daudzi zinātnieki tic, ka dzīvība ir radusies vienīgi nejaušības pēc. Tomēr, jo lielāku komplicētību zinātne konstatē dzīvības procesos, jo mazāk ticams, ka tā varēja rasties nejauši. Tas ir, jo vairāk šī zinātne atklāj par dzīves komplicētību, jo mazāk ticama kļūst zinātnes lielā teorija par dzīvības izcelšanos – ateistiskā evolūcija. Pārrunājiet!